

П'ЄСА - КАЗКА

ДІЙОВІ ОСОБИ:

П і в н и к — молодий, бадьорий смільчак.

К у р о ч к а — його молоденька подруга.

П і р а т — мисливський пес, що полює тільки на хижаків.

І н д и к — добродушний старий буркотун.

Г у с а к — учений в окулярах, з книжками під пахвою.

К а ч к а з к а ч е н я т а м и — заклопотана матуся з дітками.

С о р о к а — молода поштарка, легковажна й балакуча крутихвістка.

Б і л о ч к а — весела хазяєчка, розумна й смілива.

З а й ч и к — полохлива, але з добрим серцем істота.

Т х і р — злий розбійник.

Л и с и ц я — розбійниця, дуже хитра й підступна.

ДІЯ ПЕРША

Все це розпочалося тоді, коли в пташиному дворі всі ще спали. Був ранній досвітній час. У півтемряві ледве виднілися хатки, де живуть птахи, дощаний паркан із хвірткою, що веде до лісу, а в другому кінці двора — великий пень. Почало помалу розвиднятися. Раптом хвіртка тихенько прочинилася і на подвір'я прослизнув Т х і р — злий розбійник. В руках у нього був великий ніж у піхвах. Оглянувшись навколо, він витяг ніж, поклав піхви біля хвіртки, а сам навшпиньках обійшов весь двір. Потім задоволено посміхнувся, став посеред двору і почав гратися ножем.

Т х і р

Я — хижий Txip,

зубатий звір,

нікого не боюсь!

Мені сподобався цей двір,

і тут я оселюсь,

бо тут багато є смачних
качок, гусей, курчат...
Щоночі буду різать їх
і їсти всіх підряд!
Я ніч люблю,
а вдень я сплю,
бо звиклий жити так!
На те я Txīr,
зубатий звір,
страшний нічний хижак!..
А зараз, щоб поспати вдень,
знайду собі житло...

Txīr обдивився навколо, побачив пень і підійшов до нього.

Ого, який хороший пень!
І в ньому є дупло.
От я й зроблю з цього дупла
приміщення своє...
Та вже світає!.. Ніч пройшла,
і ранок настає.
(Позіхає.)

Тепер мені поспати час!
Сховаюся мерщій,
а ввечері прокинусь враз
і вийду на розбій!

Txīr заховався у пні. Деякий час на подвір'ї було тихо. Та ось блиснув перший промінь сонця. В ту ж мить двері одної з хаток розчинилися і з неї вийшов П і в н и к. Вийшов і голосно заспівав.

П і в н и к
Ку-ку-рі-ку!

Годі спати!
Сонце сходить!
День настав!
Швидше всі виходьте з хати,
до своїх беріться справ!
Всіх — маленьких і великих —
я вітаю, друзі, вас!
Ку-ку-рі-ку!
Ку-ку-рі-ку!
З добрим ранком!
В добрий час!

Тут Півник обернувся до своєї хатки і гукнув усередину:

Курочко-Чубарочко!
Швидше встань-но!
Не годиться, щоб виходила
ти остання!

Курочка (виглянула з дверей)
Поспішаю, Півнику,
час не гаю!
Фартушок та капелюшок
надягаю!

Півник

Ку-ку-рі-ку!
День веселий
знов прийшов на білий світ!
Добрий день, міста і села!
Ку-ку-рі-ку!
Всім привіт!

Під час його співу зі своїх хаток вийшли Курочки в фартушку і капелюшку, набундючений Индик, Гусак в окулярах, з книжками під пахвою, заклопотана Качка зі своїми Каченятами. Всі вони дружно привіталися одне з одним.

Курочка (вітається з Качкою)
Добрий ранок!
Качка
Добрий ранок!

Курочка
Ви, сусідко, куд-куди?

Качка
Каченятам на сніданок
назбирати лободи!
Гусак (підійшов до них)
Го-го-го, сусідко! Нащо
лобода для малюків?
Щоб зростали діти краще,
їм давайте черв'яків.
Свіжа рибка теж не вадить —
так написано в книжках!

Качка
Ах, спасибі за поради!
Я й не знала! Ках-ках-ках!

Индик (буркотливо)
А про мене, все підходить
на споживу дітворі.
Не робили б тільки шкоди
ваші діти у дворі...

К а ч к а

Що ви, що ви? В мене дітки —
найслухняніші з діток!

К у р о ч к а

Не хвилюйтесь, сусідко!
Йдіть спокійно на ставок.
Тим часом Півник вів розмову з Гусаком.

П і в н и к

Буде в нас чудова осінь,
видно це з усіх прикмет.

Г у с а к

А чому ж не маю досі
я сьогоднішніх газет?

У цю хвилину за парканом почувся верескливий крик Сороки: "Вісті є!
останні вісті!"

Г у с а к

Це Сорока — наш поштар!

І н д и к (буркотливо)

Кожен день на цьому ж місці
Г'валт здійма, як на пожар!

У хвіртку вбігла С о р о к а з поштарською сумкою через плече.
Скачучи, крутячись на всі боки, вона стала роздавати всім пошту: лист —
Курочці, газети — Гусакові, дитячі журнали — Качці, а сама весь час
скормовкою цокотіла.

С о р о к а

Вам — газети!

Вам — журнали!
Лист від Ластівки з млина!
А до того, щоб ви знали,
є цікава новина!
Як почула я цю звістку,
аж не вірила словам!
І найпершим розповісти
я схотіла саме вам.
Я спішила, я летіла,
бігла, мчалась напрямки...

Індик

Та-та-та, заторохтіла!
Викладай свої плітки!

Сорока

Не плітки, а правда чиста!
Що почула — те й кажу.
Як не вам, то в інше місце
розповісти побіжу!

Гусак

Ну й біжи, не наша справа!

Півник

Ще й образилась, чудна!

Курочка

Все ж, яка така цікава
є у тебе новина?

Сорока

Отже, знайте: серед звірів
ходить в лісі поговір,

що у вашому подвір'ї
оселився хижий Тхір!

П і в н и к
Що таке?!

К у р о ч к а
Не може бути!

К а ч к а
Жах! Загинуть малюки!

І н д и к
Де це ти могла почути?
Це, звичайно, все плітки!

С о р о к а
Що ж, виходить — я брехуха?

П і в н и к
Ти — базіка, ось хто ти!

С о р о к а
Це — образа!!!

П і в н и к
Ну, послухай,
Нащо спірку нам вести?
Всім відомо: в цій окрузі
вже давно тхорів нема.

І н д и к
А Сорока, любі друзі,
тільки паніку здійма.

Г у с а к

Та й в газетах, подивіться,
ні рядка нема про те!

С о р о к а

Отже, значить, все дурниця,
що Сорока наплете?

Сорока образилась, пересмикнула плечима і попрямувала до хвіртки.
Раптом вона побачила біля хвіртки покинуті Тхором піхви від ножа.
Схопивши їх, Сорока з голосним вигуком обернулась до птахів.

С о р о к а

О! Погляньте!..

К у р о ч к а

Що це?

П і в н и к

Піхви
від якогось-то ножа!..

С о р о к а

Адже тут не клали їх ви?

Г у с а к

Ні, це річ якась чужа...
Хтось тут був...

С о р о к а (хвалькувато)

А що? Хто правий?
Хто казав?!

І н д и к

От тобі й на!

Ну й подія!

С о р о к а (захоплено)

Як цікаво!

От цікава новина!!!

З цим криком Сорока метнулася до хвіртки і зникла за нею — побігла, щоб швидше розповісти ще комусь про те, що робиться в пташиному дворі. А всі мешканці пташого двору схвильовано з'юрмилися навколо Гусака, який уважно розглядає піхви.

І н д и к (здивовано)

Почала казать Сорока

не брехню... З яких це пір?

П і в н и к

Все ж таки це ще не доказ,

що у двір забрався Txip!

Але Гусак ще раз обдивився піхви з усіх боків і сумно похитав головою.

Г у с а к

Та-ак!.. Хоч я й недосконало

розуміюсь на ножах,

це — Тхореві причандали!

В с і (злякано)

Txip між нами!!!

К а ч к а

Жах, жах, жах!!!

I, охоплені страшним переляком, усі розбіглися хто куди —
поховалися в хатках, за хатками... Тільки Півник, який в першу мить теж
трохи розгубився, одразу отямився.

П і в н и к

Друзі! Може, це помилка!
Друзі! Може, крадькома
Txір до нас заглянув тільки
та й пішов!..

К у р о ч к а й К а ч к а (визирнули з хаток)
Його нема?

Тут і Г у с а к з І н д и к о м вийшли, бо їм стало соромно, що вони так
переполохалися. Адже обидва вони знають, що зараз небезпеки нема.

І н д и к

Txір вночі лиш небезпечний —
він, я чув, нічний хижак.

Г у с а к

Зауваження доречне,
бо й наука каже так.

І н д и к

Якщо Txір цей вийшов з двору,
ми від лиха втечемо:
зробимо міцні запори
і ворота замкнемо!

Г у с а к

Так, але він міг сховатись
десь і в іншому дворі!

К а ч к а (плаче)

Як же, як порятуватись
нам і нашій дітвori?!

Курочка стала втішати збентежену Качку, хоч і самій їй теж моторошно. А Індик та Гусак обійшли все подвір'я, заглядаючи в усі кутки.

І н д и к

Дуже важко розгадати —
де сховатись можна тут!

Г у с а к

Закопався десь під хату?

І н д и к

Чи кудись забився в кут?..

К а ч к а (плаче)

Нам нема куди тікати!!!

П і в н и к

Почекайте! Не шуміть!
Ми покличем пса Пірата,
і Тхора він знайде вмить!
У с і (зраділо)
Правда! Правда! Це чудово!

Г у с а к

Пес Пірат — наш вірний друг —
має справжній хист на влови!

П і в н и к

Пильне око й гострий нюх!

Всі дуже зраділи, але Курочка сумно похитала головою і звернулась до Півника.

К у р о ч к а

Ах, даремні сподівання!
Ти забув, що пес Пірат
в ліс пішов на полювання,
завтра вернеться назад!

К а ч к а (в розпачі)

А до завтра ми загинем!

Г у с а к

Зійде місяць, і, як стій,
вийде з схову зла тварина
та й почне собі розбій!

І н д и к

Треба зараз повідомить
пса Пірата про біду!

К а ч к а

Як? У лісі? Це ж нікому
не під силу...

П і в н и к

Я піду!
У с і (вражені)
Що-о?!

П і в н и к

Я сам піду до лісу
і знайду Пірата там.

Курочка

Ти ж натрапиш там на лиса!

Качка

Попадешся злим вовкам!..

Гусак

В лісі свійський птах, звичайно,
небезпеку знайде скрізь.

Півник (рішуче)

Все ж таки я йду! Негайно!

Курочка (благає його)

Півник! Любий! Схаменись!..

Півник

Треба йти!

Качка, Індик та Гусак здивовані захоплені сміливістю Півника.

Качка

Який хоробрий!

Індик

Мужній!

Гусак

Сміливий без меж!

Курочка тяжко зітхнула й кінець кінцем наважилася.

Курочка

Що ж, коли так треба... Добре!
Я іду з тобою теж!

Усі зраділи, заплескали в долоні й почали допомагати Півникові й Курочці збиратися в дорогу: принесли їм рюкзаки, поклали в них різні потрібні речі — рушники, харчі тощо, подали мандрівницькі ціпки.

Індик

Хоч би швидше там у лісі
з вами здибався Пірат...
Поки ще не зійде місяць,
треба ж вам прийти назад!

Півник

З цим не можна зволікати...
Прощавайте! Ми йдемо!
Ще до вечора Пірата
ми сюди приведемо!

Півник і Курочка надягли на себе рюкзаки, взяли ціпки й пішли з двору в дальнюю дорогу до незнаного лісу... Всі провели їх за хвіртку й ще довго махали їм услід руками та хусточками.

Гусак

Хай щастить в дорозі дальній
вам, сміливцям!

Уси

Хай щастить!!!

Коли вже не стало видно вдалині сміливих мандрівників, Гусак, Індик та Качка з Каченятами відійшли від хвіртки й мовчки спинилися серед двору.

Індик

Що ж, ходімо до їdalyni!
Треба ж якось далі жити...

I вони всі рушили до їdalyni — вона десь у глибині двору, за хатками. Коли нікого в дворі не залишилося, деякий час було зовсім тихо. Потім із пня виліз Тхір. Позіхнув, потягнувся сонно.

Тхір

Поспати зовсім не дали!
Не виспався та й край...
Такий тут шарварок зняли,
що просто хоч тікай!
Зате почув я тут хвальбу,
що є в них пес Пірат...
Хоч він у лісі... й за добу
не вернеться назад!
Розжитись міг би я смачним
і за єдину ніч,
та зовсім не хотів би з ним
зустрітись віч-на-віч!
I якщо приведуть його
зненацька ті птахи,
то буде кепсько...

(Замислився, потім зраділо.)

Ого-ого!
Даремні всі страхи!
У мене ж в лісі є кума!
Сказати б їй про них:
вона спіймає жартома
цих смільчаків дурних!
Ta тільки ж як сказати? Вдень
на це нездатний я...

Раптом Тхір прислухався, виглянув за хвіртку.

Сорока?! Ну, постій лишень,
викажчице моя!

Тхір сховався за пень. Увійшла С о р о к а, незадоволено оглядаючись навколо.

С о р о к а

Всюди злагода і тиша,
а для мене — це загин.
Я ж чутками тільки й дишу,
жити не можу без новин!
Я не знаю — як же бути?
Що робити — не збагну:
де б почути, де б здобути
хоч маленьку новину!..

(Взялася за свою поштарську торбу.)

Зазирнути б в цю торбинку,
прочитати хоч листи,
щоб знайти якусь новинку
і по світу рознести!..

Кажучи це, вона витягла з торби кілька листів і тільки-но заходилася їх розпечатувати, як тишком-нишком до неї підкрався Т х і р і зненацька схопив її за хвіст!

Т х і р

Ага, базікало! Це ти!
А де мій гострий ніж?!

С о р о к а (намагаючись вирватись)

Ай-ай-ай! Пусти, пусти!
Не ріж мене!.. Не їж!..

Т х і р

Про мене нащо ти плела?!

Тепер тобі капут!

С о р о к а

Та звідки ж знати я могла,
що ти й насправді тут?!

Т х і р

Ну, добре! Я тебе пущу,
базікало дурне!
І навіть щедро заплачу,
та слухайся мене!

С о р о к а

Я буду слухатись!..

Т х і р

Гляди ж!
Зроби, як я звелю:
у лісі треба чимскоріш
знайти куму мою...

С о р о к а (зацікавлено)

А де живе кума твоя?
І хто вона така?

Т х і р

Лисиця — ось її ім'я,
живе біля струмка,
ще там такий дубок стримить,

а збоку — комиші.
Отож лети до ней вмить,
щодуху поспіши
і передай — та не барись! —
від імені Тхора,
що Півник з Курочкою в ліс
втекли з цього двора.
Їх слід впіймати та зв'язать,
замкнути під замок!..

С о р о к а (хвалькувато)
Як треба щось переказати,
звертайтесь до сорок!
Що цю роботу я люблю —
віддавна кожен зна.
Лечу, лечу!.. Усе зроблю!..
Цікава новина-а-а!!!

З таким веселим криком Сорока кинулась до хвіртки і хутко зникла.
Txir подивився їй услід, задоволено й зловтішно посміхнувся і почав
гратися ножем, підтанцьовуючи.

Т х і р
Я — хижий Txir,
зубатий звір,
нікого не боюсь!
Як не крути,
як не верти,
а я свого доб'юсь!
Як день мине,
я все смачне
повитягаю з хат.
Ніхто мене
не прожене,
не прийде пес Пірат!

Залізу в пень,
просплю весь день
і місяця діждусь...
На те я Тхір,
зубатий звір,
нікого не боюсь!

(З а в і с а)

ДІЯ ДРУГА

Картина перша

По обидва боки зеленої галявини в лісі примостилися одна проти одної дві хатки: Зайчикова хатка і Білоччина хатка. Галявину оточили високі дерева та густі чагарники, а тут, біля Білоччиної хатки, розрослися квіти, доріжки прочищені — видно, що дбайлива хазяєчка, любить, щоб усе було чепурно й чисто. Отож і цього дня вона, ця Б і л о ч к а, в білому фартушку поралася біля своєї хатки.

Б і л о ч к а

Як тільки сонечко зійшло,
я вийшла працювати,
щоб чисто й чепурно було
у хаті й біля хати.
На смітник треба віднести
лушпайки від горішків.
Мітлою гарно підмести
і ганок, і доріжки.
І потрусити килимок,
щоб сходинки заслати,
і посушити рушничок,
що встигла я попрати.
Тепер в коновку під кінець

води набрати з бочки,
щоб материнку і чебрець
полити у садочку!

Приказуючи так, вона все це робила. Коли раптом на галявину
прожогом вискочив З а й ч и к, кинувся до свої хатки і, зовсім знесилений,
захеканий, упав на лавочку біля дверей. Сів і почав обмахуватися
хусточкою.

Б і л о ч к а

Що ти, Зайку? Схаменися!
Чи страшне побачив десь?

З а й ч и к

Ой, таке страшне у лісі:
ходить там мисливський пес!..

Б і л о ч к а

Ай-ай-ай, це й справді страшно!
Не люблю і я собак.
Тож не диво, бідолашний,
що захекався ти так.
Добре, хоч у себе вдома,
у такій гущавині,
тихо й мирно живемо ми —
і мисливці не страшні!

З а й ч и к

Ох, сусідко! Й тут не краще,
я і вдома теж боюсь...

Б і л о ч к а

І даремно!

З а й ч и к (злякано прислухається)
Що це в хащі?!

Чуєш? Чуєш?.. Хрусь та хрусь!..
Хтось іде!

Б і л о ч к а
Мерщій у житла!

Б і л о ч к а Й З а й ч и к швидко поховалися в своїх хатках. На галевину вийшли П і в н и к та К у р о ч к а . К у р о ч к а дуже стомилася, Півник подає їй руку, допомагає вибратися з чагарників.

П і в н и к

Ну, подружко, бадьорись!
Бач, яка місцинка світла,
ще й хатки стоять якісь...

К у р о ч к а

Ой, болять у мене ніжки!
Ми ж так довго йшли та йшли,
все по хащах, без доріжки,
а Пірата не знайшли!.. (Плаче.)

П і в н и к

Ну не плач, не треба, прошу!
Відпочинь!.. А я піду
у хатинку цю хорошу
і пораду там знайду.

П і в н и к підійшов до Зайчикової хатки і постукав у двері. З а й ч и к прочинив трохи двері й обережно визирнув.

З а й ч и к

Хто це стука? Хто то, хто то
не дає мені поспати?

П і в н и к

Вибачаюсь за турботу!
Я хотів лише спитати:
ми шукаєм пса Пірата,
ви не бачили його?

З а й ч и к

Пса Пірата?! Геть від хати!
Забирайтесь!.. Ще чого?!

Отак вигукнув З а й ч и к злякано й обурено і хрюснув дверима перед самим носом Півника, ще й замкнувся зсередини. П і в н и к оторопів, здивовано знизав плечима і відійшов від дверей.

П і в н и к

Ой, які ж сердиті звірі
у хатинці тут живуть!
Довговухі, зовсім сірі...
Хоч би знати, як їх звуть?
Що ж, у другій поспитаймо,
може, тут нам пощастиТЬ?

К у р о ч к а

Краще, Півничку, тікаймо!

Але П і в н и к все ж таки підійшов до дверей Білоччиної хатки і постукав.
Визирнула Б і л о ч к а.

Б і л о ч к а

Хто це, хто це стукотить?

П і в н и к

Вибачайте громадянко,
що постукали до вас...

К у р о ч к а

Ми із дому вийшли зранку,
ходим, бродимо весь час...

П і в н и к

Може, саме вам відомо —
де тут, в лісі, пес Пірат?

Б і л о ч к а (насторожено)

Пес Пірат? То ваш знайомий?

П і в н и к

Це наш вірний друг і брат!

Б і л о ч к а (глузливо)

Он як?! Справді? Як приємно!
Ну й цілуйтесь із ним!..

Б і л о ч к а хряснула дверима і замкнулася зсередини у своїй хатці. **П і в н и к** дуже здивувався і відійшов від хатки.

П і в н и к

Тут усі такі нечесні!
Підем далі.

К у р о ч к а (зітхає)

Що ж, ходім.

Півник і Курочка взяли свої рюкзаки й ціпки і пішли собі далі.
Тільки вони зникли з очей, як зі своєї хатки вийшла Білочка.

Білочка

Зайчику, виходь із дому!

Зайчик (боязко визирає)
Їх немає вже?

Білочка

Нема!

Зайчик (виходячи з хатки)
Хто ж такі це?

Білочка

Невідомо.

Я дивуюся й сама...
Це якісь собачі друзі
забрели сюди чогось...
Ще таких в усій окрузі
зустрічати не довелось!

Зайчик

Ну, та ми їх налякали,
вже не з'являться!..

У цю хвилину на галечинку з лісу враз вискочила Сорока.

Сорока

Привіт!

Білочка

А-а, Сорока!

З а й ч и к (насмішкувато)
Прискакала?
Як ся має білий світ?

С о р о к а (хвалькувато)
От, всі кажуть про Сороку,
що базікало пусте,
лиш плітки плете щокроку,
що не скаже — все не те!
Хоч таку про мене славу
розпустили з давніх пір,
а мені важливу справу
доручив сьогодні Тхір!

Б і л о ч к а
Що ж таке?

С о р о к а
Таємна звістка!
Я вже з нею цілий день
скрізь літаю... Розповісти?
Ви ж ні кому — ні телень!

Б і л о ч к а Й З а й ч и к, зацікавлені, підійшли до Сороки, і вона їм
стала пошепки щось розповідати.

Б і л о ч к а
Що ти кажеш? До Лисиці
передати від Тхора?

З а й ч и к
Хто-хто-хто?

Білочка
Дві свійські птиці
із пташиного двора?

Сорока (захопившись, далі вже каже вголос)
Щоб Лисиця їх схопила
і замкнула під замок!

Білочка
Як?! Невже ти це зробила?!

Сорока
Ще не встигла... Дайте строк,
зараз все зроблю! Негайно (Хоче бігти.)

Білочка
Слухай! Я тобі скажу...

Сорока
Потім, потім!

Білочка
Почекай-но!

Сорока
Зараз ніколи! Біжу!..

Сорока схопилася й побігла, не слухаючи Білочки. Вона зникла з очей. За їчик з Білочкою тільки похитали здивовано головами, дивлячись її услід.

Білочка
Як так можна?! До Лисиці

Від Тхора носити вість?!

Просто злочин!..

З а й ч и к (зітхає)

Бідні птиці!

Адже їх Лисиця з'їсть.

Б і л о ч к а замислилась на хвилинку і враз сплеснула руками.

Б і л о ч к а

Слухай, Зайку! Мабуть, щойно

це ж вони отут були!

Розмовляли так пристойно,

поспітались і пішли...

З а й ч и к

Справді так!

Б і л о ч к а

І ти їх, брате,

надаремно налякав!

З а й ч и к

Та шукали ж пса Пірата...

Б і л о ч к а

Мало хто кого шукав!

Значить, пес їм був потрібний.

Через цей твій переляк

ми поводилися хибно

й неповажно!

З а й ч и к

Справді так!..

Б і л о ч к а

Ні про що не розпитались,
зразу — в крик!.. Дверима — трах!..

З а й ч и к (зніяковіло)

Так, негарно все це сталось!
Дуже шкода бідолах,
бо Лисиця ж та хитрюща
зразу їх підстереже...

Б і л о ч к а

Я того боюсь найдужче,
що вони у неї вже!

Б і л о ч к а і З а й ч и к принишкли, схвильовані подію. Потім Б і л о ч к а рішуче поклала руку на плече Зайчикові.

От що, друже: цих мандрівців
ми врятуємо самі!

З а й ч и к (злякано)

До Лисиці йти? До вбивці?!
При своєму ти умі?

Б і л о ч к а

Hi! Ми знайдем пса Пірата,
все йому розповімо,
й до Лисиччиної хати
ми його проведемо!

З а й ч и к

Пса Пірата? Я не можу!
Я боюсь!

Білочка

Зате ж Пірат
цим нещасним допоможе,
він же їхній друг і брат!

Зайчик

Страшно!..

Білочка

Ми ж з тобою друзі,
підем разом!

Зайчик

Не піду,
пса боюсь я...

Білочка

Боягузе!
Ну й сиди! Сама знайду!

Зайчик

А мене покинеш?

Білочка

Діло
доведу я до кінця!
Зайчик (вагаючись)
Ну... якщо така ти сміла,
я з тобою!

Білочка

Молодця!

Білочка взяла його за руку, щоб разом бігти, але в останню хвилину Зайчик знову відступив.

Зайчик

Ні, не можу!..

Білочка

Зайчик, любий!

Хоч на мить свій страх забудь,
бо Лисиця ж їх погубить!..

Зайчик

Ну, ходімо! Будь-що-будь!..

Вони побралися за руки і вирушили в путь, співаючи.

Білочка і Зайчик

Скоріше, Зайчику, скоріш!

Не можна гаять час!

Лисиця візьме гострий ніж,
птахів заріже враз!..

Та ми безбоязно йдемо
на поміч тим птахам
і панувати не дамо
зубатим хижакам!

(Завіса)

Картина друга

Білочка і Зайчик прибігли на берег лісового озерця чи болітця. Берег весь зарослий очеретом, різними болотяними рослинами й квітками, а над ними низько похилилась велика стара верба з розложистими гілками.

Б і л о ч к а

Ну, де ж той пес?

З а й ч и к

Послухай, Білко,
а може, він пішов на луг?

Б і л о ч к а

Стривай, я заберусь на гілку
і роздивлюсь згори навкруг.

Б і л о ч к а швидко збігла по похилому стовбуру верби нагору й стала
пильно вдивлятися в далечінь.

З а й ч и к

Ну що?

Б і л о ч к а

Не можу помилитися...
Он-он, де скошена трава...

З а й ч и к

Що там ти бачиш?

Б і л о ч к а

Край болітця
мисливський пес відпочива!
Його покличу я відразу!

З а й ч и к (злякано)

А я?.. А я?.. Куди ж мені?..

Б і л о ч к а

Іди сюди!

З а й ч и к спробував злізти на вербу, але не зміг — скотився вниз.

З а й ч и к

Не вмію лазить!..

Б і л о ч к а

Ну, то сховайсь в гущавині!

(Гукає, приклавши руки до рота)

Піра-ат! Піра-ат!..

З а й ч и к

Ну що?

Б і л о ч к а

Не чує!

А в тебе що, язик присох?

Допомагай!

З а й ч и к

Та... та... тремчу я!

Б і л о ч к а

Покинь тремтіти! Треба вдвох!

Б і л о ч к а З а й ч и к (гукають щосили)

Піра-ат!!! Піра-ат!!!..

Б і л о ч к а

Почув!.. Прислухавсь!..

Помчався!..

З а й ч и к мерщій сховався в кущах, потім визирнув з них.

З а й ч и к

Білочко, поглянь,
чи не стирчать у мене вуха?
Мене не видно?

Б і л о ч к а

Ах, відстань!
Мовчи та диш!.. Ось він вже близько...
Вже розсуває очерет...
(Стиха.)
І невтамки цьому Зайчиську,
що зараз і мені — не мед!..

Тут, розсуваючи перед собою очерет, з нього вийшов пес П і р а т — у мисливському одязі, на боці — мисливська сумка.

П і р а т

Ану, кому й чого тут треба?
Хто звав мене? Ось я прийшов!

Б і л о ч к а (згори, схвильовано)

Ми — Білка й Зайчик!.. Ми до тебе!

П і р а т

А-а, Білочка! Здоров, здоров!
А де ж це Зайчик?

Б і л о ч к а

Він боїться!
В кущі сховався...

П і р а т (сміється добродушно)

Пес Пірат
Полює тільки на Лисицю,

а не на білок та зайчат!
Виходь, Стрибайчику!

З а й ч и к вийшов з кущів, але залишився осторонь, на чималій
відстані.

Та й Білці
чи не спуститися б униз?

Б і л о ч к а
Мені зручніше тут, на гілці!
Я звикла так!..

П і р а т
А я б не зліз
на цю вербу, таку високу!
Але — в чім справа?

З а й ч и к і Б і л о ч к а почали наввипередки розповідати йому все.

Б і л о ч к а
В ліс прийшли
дві свійські птиці!..

З а й ч и к
Нам Сорока
сказала, що вони втекли...

Б і л о ч к а
І звістку понесла Лисиці,
аби вона впіймала їх!

З а й ч и к
Ми бачили: це — мирні птиці!..

Білочка

І, мабуть, з родичів твоїх!

Пірат

Ану, постій-но! Почекай-но!

Не говоріть обое враз!

Які це птиці?

Білочка

Незвичайні!

Таких ми бачим перший раз!

Пірат (міркує)

Та-ак! Зрозумів: дві свійські птиці
з'явились до тутешніх місць.

Про це донесено Лисиці.

Вона впіймає їх і з'їсть...

Та тільки, може, ще не встигла?

Білочка (хвилюючись)

Їм треба помогти в біді!

Пірат

Авжеж! Які ж вони на вигляд?

Білочка

Подружжя, мабуть... Молоді...

Вона така біленька з себе

і трохи меншенька на зріст,

а в нього тут — червоний гребінь!

А тут — великий гарний хвіст!

Пірат

А-а, мабуть, Курочка та Півник!

Але ж... з такої далини
прийшли до лісу?! Дуже дивно!
Що за халепа?!

Б і л о ч к а

Та вони
тебе шукали!

П і р а т

Он як! Нащо?

Б і л о ч к а й З а й ч и к

Не знаєм...

П і р а т

Та не в цьому річ...
Знайти їх треба швидше в хащах,
ще поки не настала ніч!
А головне — ту силу вражу,
Лисицю ту мені знайти б!
Та тільки де?..

Б і л о ч к а

А ми покажем!

З а й ч и к

Поведемо в найглибший глиб
оцього лісу...

Б і л о ч к а

Там в хатинці
живе Лисиця над струмком.

Пірат

Нарешті з нею наодинці
я побалакаю ладком!
Я ж цілий день, як в полі вітра,
шукав, ганяв туди й сюди...
Але Лисиця дуже хитра
і геть заплутала сліди!
Та швидше в путь! Біжім щодуху!

Білочка стрибнула з дерева. Пірат подав їй руку.

Куди нам?

Білочка

Впрост, крізь очерет!

Пірат

Давай-но лапку, довговухий!

Зайчик

Ні, я помчуся наперед!

Зайчик відскочив і хутко побіг у вказаному Білочкою напрямку. Пірат і Білочка поспішають за ним услід.

Пірат і Білочка

Скоріше! В лисяче кубло
ми швидко знайдем шлях,
щоб більш розбою не було,
не гинув мирний птах!
На поміч друзям та братам
ми сміливо йдемо

і панувати хижакам
нізащо не дамо!

(З а в і с а)

Картина третя

В іншому місці того ж лісу, біля струмка під дубком, примостилася Лисиччина хатка. Л и с и ц я в розбійницькому одязі, в крислатому капелюсі з півнячим пером, з ножем біля пояса, вийшла з хатки і стала роздратовано походжати взад-вперед по двору.

Л и с и ц я

Сорока щойно принесла
мені від кума вість,
що здобич бажана прийшла
сама до наших місць:
що Півник з Курочкою десь
тут бродять... Так-то так,
але сьогодні в лісі пес,
що нас ловить мастак!
І через те з свого двора
боюсь я виткнуть ніс,
хоча давно мені пора
піймати тих гульвіс...

Раптом вона щось почула, прислухалася, вдивилася в лісову гущавину і дуже зраділа.

Хтось ніби йде?.. Вони!.. Ха-ха!
Ну що ж, мені щастить!
На те Лисичка не плоха,
щоб Півня обдуриТЬ!

Лисиця швидко наділа поверх розбійницького одягу широкий білий фартушок, скинула капелюха і запнулася білосніжною хустинкою. Одразу набравши вигляду доброочесної господарки, вона оглянула себе в дзеркальце і, хитро підморгнувши, схovalася в хатці. Увійшли Півник та Курочка.

Півник

Ну от, ти бідкалася марно,
що ми зайшли в страшенну глуш, —
а тут, бач, хатка дуже гарна!
Постукаю!

Курочка

Ой, ні! Не руш!..
Бо, може, й тут сердиті звірі
на нас нагrimають, як ті...

Півник

Всього боятися без міри
не можна у своїм житті!

Курочка знесилено сіла на краєчок ґанку, а Півник рішуче зійшов на ґанок і постукав у двері. Двері одразу відчинилися, і з хатки вийшла Лисиця, ласкава й привітна, з солоденькою усмішкою.

Лисиця

Ах, прошу, прошу, любі гості!
Прийміть вітаннячко моє!
Чому ж ти сіла на помості,
коли у хаті місце є?
Заходьте, відпочиньте трішки...
Напевно, здалека йдете?
У вас болять, я бачу, ніжки,
а в мене є м'якенькі ліжка,

смачне насіння та горішки —
то й поїсте, і заснете...

Курочка зраділо схопилася з місця. З-за кущів, ніким не помічена,
визирнула Сорока — і зникла.

Курочка
Ах, ах, спасибі! Дуже рада
у вас побути...

Півник (спиняє її)
Що це ти?!
Ми лиш попросимо поради,
бо треба швидше далі йти!

Курочка
Я так стомилася! Хоч хвилинку
спочити б!..

Лисиця
Я благаю вас!
Невже ж не можна у хатинку
зайти хоч на недовгий час?

Півник
Ні, дякуємо! Тільки слово
від вас почутъ я був би рад:
чи десь у лісі випадково
вам не стрічався пес Пірат?

Лисиця
Як? Пес Пірат? Та це ж мій родич!
Його знайду я жартома!..
А ви заходьте до господи,

чого ж вам бігати дарма?
Та не вагайтесь! Прошу, прошу,
давайте ваші рюкзаки!..

(Забирає у Курочки рюкзак і допомагає їй зійти на сходи.)

Є в мене яблучка хороші,
млинці й гарячі пиріжки...

К у р о ч к а

Ах, ах, яка ж ви люба й мила!
Ходім же, Півнику!

П і в н и к (вагаючись)

Ну що ж...
Звичайно, Курочка стомилась...
Призначатися, й я стомивсь також!
Коли така вже ваша ласка
самій знайти Пірата-пса...

К у р о ч к а (заходячи до хатки)

Хатинка ваша — просто казка!
Така затишність і краса!..

П і в н и к услід за К у р о ч к о ю зайшов до хати. Лисиця, хитро посміхнувшись і ласо облизнувшись, пішла за ними. В цей час з лісу вибіг захеканий З а й ч и к і зразу ж приховався за кущик, прислухаючись — що тут діється. З хати вийшла Л и с и ц я і спинилася на порозі.

Л и с и ц я

До столу, Курочко, сідай-но!
Влаштовуйсь, Півничку, і ти!
Я вас покину, щоб негайно
сюди Пірата привести...

Лисиця зачинила за собою двері, дістала великий замок і обережно, щоб не грюкнути, навісила його на двері й замкнула. Потім зловтішно посміхнулася і стала скидати з себе фартушок і хустинку.

Хай наїдаються дурні
та виспляться як слід
і будуть ситі та смачні
на завтрашній обід!
А зараз — скину фартушок
і... на пташиний двір!
Невже ж поїсть усіх качок
отої жаднюга — Тхір?!
Він хоче, щоб усе — йому...
Та ні! — дурних нема!
Нехай мене, свою куму,
в компанію прийма!..
Знайду я стежку потайну
через байрак та бір
і пса Пірата обмину
та ще до ночі прослизну
на той пташиний двір!..

Скинувши фартушок та хустинку, Лисиця напнула капелюха з півнячим пером, узяла торбу на плече, прислухалася — що там у хаті, і навшпиньках побігла з двору. Коли вона зникла, з-за кущів вискочив Зайчик.

Зайчик
Ура, ура! Я все підслухав!
Вона не встигла з'їсти їх!..
Я так спішив, я біг щодуху,
не чувши під собою ніг.
Я й через річечку глибоку
перемахнув одним стрибком!..
Негарно, може, з мого боку,

що я покинув Білку з пском?
Та я боявся!.. Добре Білці:
вона хоч зблизька, хоч здаля
сидить собі вгорі на гілці
і з пском, як з рівним, розмовля!
Зате сюди прибіг я швидко
і все підслухав! (Стукає у віконце)
Друзі, гей!
Чи ви поснули? Вас не видко!
Та підійдіть же до дверей,
прокиньтесь!

У віконце виглянула Курочка.

Курочка

Півнику, послухай —
нас кличуть з двору... Глянь лишень,
це ж той сердитий довговухий,
що нас прогнав сьогодні вдень!

У віконці з'явився Півник.

Півник (сухо)

Ну що таке? Яка там справа?

Зайчик

Вам треба звідсіля втекти!

Півник

Чому ж? Гостинна та ласкова
хозяйка тут, не те, що ти!

Зайчик

Ні, ні! Вона сердита, хижака!

Курочка
Яка брехня!

Півник (суворо)
Це — наговір.
Вона дала нам добру їжу
й побігла...

Зайчик
...на пташиний двір!

Півник
А от і ні! Вона побігла,
щоб друга нашого знайти.
Невже ж це я такий невіглас —
повірю в те, що кажеш ти?!

Я бачу, зовсім нас прогнати
надумав ти із ваших місць...

Зайчик (у розpacії)
Ах!.. Як тебе переконати,
що вас Лисиця завтра з'єсть!

Курочка (злякано)
Яка Лисиця?

Півник
Годі, годі!
Лисиці тут не бачив я.

Зайчик
А хто ж хазяйка в цій господі?!

Лисиця — це ж її ім'я!

Півник і Курочка
Не може бути!!!

Зайчик
Хитра, спритна,
на всякі вигадки метка...

Курочка (плачє)
Вона ж була така привітна!

Зайчик
Ото ж то є, вона така!
Півник (зніяковіло)
Ще досі я лисиць у вічі
не бачив... Отже, й не збагнув...

Курочка
Але ж тікати треба швидше!
Півник (торкає двері зсередини)
Ого! А хто ж це нас замкнув?!

Зайчик
Нічого! Камінь можна взяти
і збити...

Зайчик схопив камінечку, заходився збивати замок, але нічого не виходить!

Курочка (з віконця)
Лапки вже в крові!..

Зайчик
Замок міцненький, що й казати!..

У цю мить прожогом прибігли Б і л о ч к а й П і р а т . Побачивши Півника та Курочку, вони радо сплеснули руками.

Б і л о ч к а

Вони живі?!

П і в н и к і К у р о ч к а

Живі!.. Живі!..

П і р а т (підходить до Зайчика)

Давай свій камінь!

(Одним ударом збиває замок.)

Тільки й діла!..

Двері розчахнулися, з хатки вибігли П і в н и к та К у р о ч к а й кинулися обіймати П і р а т а . Він одбивається, сміючись.

Та годі вам!.. Обоє враз!..

К у р о ч к а

Я так зраділа... так зраділа!.. (Плаче.)

П і р а т

Чого ж ти плачеш? Все гаразд!

П і в н и к

Ні, ще не все! Бо ми ж немарно
тебе шукали: хижий звір
заліз до нашої пташарні!..

З а й ч и к

Лисиччин кум! Жаднюга Тхір!

Вона туди ж побігла: хоче
поїсти разом з ним качок...

Пірат

Біжімо швидше! Щоб до ночі
обох впіймати на гачок!

Півник

Скоріше!

Білочка

День помалу гасне...

Пірат

За небом стежте: вірний знак —
як тільки зійде місяць ясний,
почне розбій нічний хижак!

Білочка і Зайчик

Ми з вами теж!

Півник і Курочка

Звичайно, з нами!
У с і (беруться за руки)
Довіку будемо дружить —
і з будь-якими ворогами
зумієм впоратися вмить!!!

(Завіса)

Дія третя

Вже сонце почало схилятися до заходу. Довгі тіні простяглися через двір пташарні. А досі ще нічого не чути було ні про пса Пірата, ні про Півника з Курочкою... Занепокоєні цим Індик та Гусак ходять туди й сюди по двору, поглядаючи на небо, на сонце. Зі своєї хатки визирнула Качка, стримуючи своїх Каченят, які пориваються вийти.

К а ч к а

Ну що?

Г у с а к

Пірата все не видко!

І н д и к

І Півня з Курочкою теж!

К а ч к а

А час іде!.. І дуже швидко!

І н д и к

А ти за дітьми краще стеж:
щоб не виходили в цю пору,
ти у хатині їх замкни!

К а ч к а

Ах, ах! Які там в нас запори! —
Відскочать зразу — лиш дмухни...

Г у с а к

Здається, йдуть!

І н д и к (виглянувши за хвіртку)

Ні, це Сорока!

У хвіртку швидко вбігла С о р о к а. Звичайно, знов чутки несе!

С о р о к а

А от і ні! На власне око
сама я бачила усе!..
Це не якісь там небилиці,

а правда: Півник, ваш співак,
і Курочка — вже у Лисиці!

Індик і Гусак

Як?! У Лисиці?

Сорока

Так, так, так!

Вони самі прийшли до неї,
вона їх запросила в дім!..

Вже не втечутъ!.. Вона замкне їх!..

Піду та іншим розповім,
яка у мене новина є!

Індик

Не новина, а справжнє зло!

Гусак

А де Пірат?

Сорока

А я не знаю!

Його там зовсім не було...

Ну, я біжу!..

(Зникла за хвірткою.)

Індик

Страшна подія!!!

Гусак

Загроза збільшена стократ!

К а ч к а

І вже тепер нема надії,
що нас врятує пес Пірат!

І н д и к

Що ж нам робити?

К а ч к а

Ждати смерті!..

Г у с а к

Ні, ні! Так легко не здамось!

І н д и к

Нам треба думать, думать вперто —
ачей надумаємо щось!

Усі замислились. Раптом Гусак підвів голову і запросив уваги.

Г у с а к

О!.. Знаю!..

К а ч к а

Що? Кажи скоріше!

Г у с а к

А от що: візьмемо папір
та пера і таке напишем,
щоб налякався зразу Тхір!

І він пошепки розповів Індикові та Качці — що саме треба написати,
щоб налякати Тхора.

К а ч к а

Ах, ах! Блискуче! Просто диво!
Чудова вигадка яка!..

І н д и к

Недаром вченим та кмітливим
усі вважають Гусака!..

Поки вони так висловлювали своє захоплення, Гусак швиденько збігав до своєї хатки й виніс звідти великий рулон міцного паперу і такий же великий каламар.

Г у с а к (розстеляє папір)

На цьому аркуші паперу
ми зробим напис...

І н д и к

Тільки де ж
нам взяти пера?
Гусак висмикнув пера з власного крила.

Г у с а к

Ось вам пера!

І н д и к

Ану, за діло! (Всі почали писати.)

Г у с а к

Люди теж
таким пером у давні роки
писали завжди...
(Оглядаючи написане.) Молодці!
Заходь-но, Качко, з того боку —
постав знак оклику в кінці!

Гусак, Індик та Качка підіймають вгору аркуш паперу — на ньому чіткий напис: "Т У Т З Л І С О Б А К И !"

Г у с а к

Держіть! Я миттю — за гвіздками!..

(Біжить у хату.)

І н д и к

А молоток?

К а ч к а

Де молоток?

І н д и к

Якщо нема, згодиться й камінь!

Гусак повернувся з гвіздками, всі взяли камінці й заходилися прибивати напис до тої хатки, що посередині.

К а ч к а

Ой, ми побудимо діток!..

Та ось напис вже почеплено, всі відступили від нього на кілька кроків, щоб помилуватися зі своєї праці.

І н д и к (із сумнівом)

Чи буде користь, чи не буде
з цих грізних слів, таких страшних?

Г у с а к

Але ж так завжди роблять люди —
чому б не взяти приклад з них?

Індик

Принаймні ми хоч це зуміли
самі зробити до ладу.

Качка (зітхає)

Що ж, на добранич, друзі милі!

Гусак

Ще, може, й пронесе біду!..

Усі зайшли до своїх хаток і позамикали за собою двері. На подвір'ї стало тихо й темно, бо сонце вже сковалося за обрій. Раптом з-за дерев виглянув місяць і яскраво освітив пташиний двір. У ту ж хвилину з пня вийшов Тхір і оглянувся на всі боки.

Тхір

Здається, все спокійно й тихо!
Всі сплять — великі та малі...

Підійшов навшпиньках до хатки, прочитав напис і зневажливо посміхнувся.

Ха-ха! Написано для сміху,
немовби тут собаки злі!
Нехай собі цей напис висить,
бо він мені не заважа...
Пора! Зійшов нарешті місяць!
Візьму відмичку та ножа...

Дістав з кишені відмичку, підійшов до дверей однієї з хаток і заходився відмикати двері. Але він не встиг це зробити — почув, що хтось іде.

Прислухався і відстрибнув од дверей.

Прокляття!.. Грім і блискавиця!..
От-от добрався б до їди,
та хтось іде... (Заглянув за хвіртку.)
Кума Лисиця
чогось припленталась сюди!

Тхір сховався за пень. Увійшла Л и с и ц я, задоволено обдивилася навколо.

Л и с и ц я
От я й прийшла! Зробила коло і так заплутала сліди,
що пес нізащо і ніколи по них не кинеться сюди.
Нехай він десь мене шукає —
хоч під землею й на землі...

Раптом побачила напис. Відскочила до хвіртки.

Ой лихо!.. Це мене лякає!..
Виходить, тут собаки злі?
А я й не знала!.. Що ж робити?
І де мій кум?

Т х і р (виходячи з-за пня)
Ха-ха-ха-ха!
Боїшся ти собак сердитих? —
Тікай-но далі від гріха!

Л и с и ц я
А як же ти? Тікаймо вкупі!

Т х і р
Та де ж собаки?! То брехня!

Нема їх ні в одній халупі!
Я добре чув із свого пня,
як між собою розмовляли
всі мешканці цього двора
й бездарний напис цей чіпляли,
щоб обдурити мене, Тхора!

Лисиця одразу заспокоїлась і підійшла до нього.

Л и с и ц я

Ось воно що! Тоді — за діло!
(Витягає з-за пояса ніж.)

T x i p

Яке ж то діло?

Л и с и ц я

Тобто як?
Я повечеряти б хотіла,
якщо немає тут собак.

T x i p (обурено)

А Півень з Куркою?

Л и с и ц я

У мене!
Та то ж на завтра, про запас,
бо на печене й на варене
тут зараз вистачить для нас!

T x i p

Е ні, кумасю! І не пнися!
Що в цім подвір'ї — все моє.

Іди собі до свого лісу
і їж оте, що вдома є.

Л и с и ц я

Хіба ж отут твоя барлога?
Цей двір не твій!

Т х і р

До часу мій!

Л и с и ц я

Так поділись!

Т х і р

Не дам нічого!

Л и с и ц я

А я сама візьму!..

Т х і р

Не смій!!!

Лисиця кинулась до одної з хаток, але Тхір миттю наздогнав її і схопив за комір.

Л и с и ц я (б'є його торбою по голові)

Ах, скупердяга! Ах, жаднюга!

Т х і р (видирає в неї торбу)

Сама — зажера із зажер!

Л и с и ц я

Про тебе знає вся округа!..

Т х і р

Ось я провчу тебе тепер!!!

Розпочалася бійка! У розпалі бійки обидва впустили свої ножі, розгубили торбу, капелюха, відмичку... Раптом у двір вбігли П і р а т, П і в н и к та К у р о ч к а, Б і л о ч к а і З а й ч и к. Пірат кинувся до Тхора й Лисиці.

П і р а т

Ага! Попалися обое!

Тепер шануйтесь!..

Пірат схопив Тхора за комір, той вирвався. Схопив Лисицю за хвіст — вона теж вирвалась, і обидва хижаки, охоплені жахом, заметушилися по двору, тікаючи від пса.

Л и с и ц я

Ай-ай-ай!

Кумасику, ставай до бою!!!

(Сама тікає в найдальший кут.)

Т х і р

Нема дурних!.. Сама ставай!..

(Ховається за пень.)

Пірат кинувся ловити Тхора, Лисицю. Двері й вікна хаток відчинились. І н д и к і Г у с а к вискочили з хат, приєдналися до Півника і Курочки, які галасують, підбадьорюючи пса. Зайчик прожогом кидається вперед і швидко підіймає та забирає з собою розбійницькі ножі, що їх упустили хижаки. Качка злякано виглядає у віконце.

У с і

Отак їх!.. Так!.. Скоріш, Пірате!

Лови Лисицю! Бий Тхора!

Хапай за хвіст!

Б і л о ч к а (кидаючи в хижаків шишкі)

Ось нате!.. Нате!..

У с і

Геть хижаків!!!

Лисиця й Тхір кинулись до хвіртки й зникли в лісі. Пірат за ними!

У с і (в захопленні загукали, заплескали в долоні)

Ура!!! Ура!!!

К а ч к а (визирає з дверей)

Що? Перемога?!

П і в н и к

Ку-ку-рі-ку!

Радійте всі! Виходьте з хат!

Від нас загрозу превелику

прогнав наш сміливий Пірат!

К а ч к а з К а ч е н я т а м и вийшли з хатки. Всі дякують Півникові й Курочці, потискують їм руки.

Г у с а к

Спасибі!

І н д и к

Вдячні ми безмірно,

що ви Пірата привели!

К у р о ч к а (вказуючи на Біочку й Зайчика)
А це — знайомтесь — друзі вірні,
що в лісі нам допомогли!
Усі обернулися до Біочки й Зайчика.

Г у с а к
Спасибі й вам!

І н д и к
Ми раді дуже
усім, хто хоче в мирі жить.

Б і л о ч к а
А ми з птахами в лісі дружим
і з вами будемо дружить!

Тут усі стали обіймати Біочку й Зайчика, потискувати їм руки.
Каченята з веселим галасом застрибали навколо. Раптом у двір вбігла С
о р о к а.

С о р о к а
Що тут таке? Бенкет? Весілля?
А я й не знала новину!
Чому ж мене не запросили?

Б і л о ч к а (сплескує руками)
Яке нахабство! Ну і ну!..

З а й ч и к
Не вірте цій хвостатій птиці!
Женітъ її з свого двора!

Білочка

Оця Сорока до Лисиці
носила звістки від Тхора!

Усі з обуренням оточують Сороку. Вона крутиться, вертиться,
виправдовується.

Сорока

Мене просили —
я й носила!
Що скажуть — те й перекажу...

Курочка

Так ось яка ти,
язиката!

Сорока

Адже ж на пошті я служу...

Гусак

Такий поштар нам не годиться,
що носить звістки від тхорів,
та ще й до кого? — до Лисиці!
Ми знайдем інших поштарів!

Індик

Безтямна ти навдивовижу!
Хіба ж не знала ти ніяк,
що Тхір — тварина лута, хижак
і що Лисиця — теж хижак:

Півник

І ти погодилася охоче
цим хижим нелюдам служитъ?!

Курочка

А після цього з нами хочеш
справляти свято і дружить?!

Сорока (плаче)

Я більш не буду!..

Гусак

Як не кайся,
але довір'я більш не жди!

Півник

І наперед не потикайся
до цього двору!

Усі

Геть іди!!!

Сороку вигнали з двору. Вона пішла з плачем геть, а всі обурено дивляться їй услід і ніяк не можуть заспокоїтись.

Індик

До ворогів носила звістки!..

Гусак

Безглуздя — найстрашніша з вад!

Качка

Яка противна крутихвістка!..

Курочка (глянувши за хвіртку, радо)

А ось Пірат!

П і в н и к

Біжить назад!!!

У двір вбігає П і р а т, розмахуючи лисячим хвостом. Усі кидаються до нього.

П і р а т

Ну, все!.. Прогнав їх через нетрі
на той бік річки, через міст,
за кільканадцять кілометрів!
Ще й одірвав Лисиці хвіст!
Тепер ніколи вже довіку
вони не сунуться сюди!

У с і

Пірату слава!!!

П і в н и к

Ку-ку-рі-ку!
От ми й позбулися біди!
Усі збираються в коло.

І н д и к

Тепер постійно
живеть спокійно
ми будем в нашому дворі.

К а ч к а

І зможуть діти
скрізь ходити
аж до вечірньої зорі.

Б і л о ч к а і З а й ч и к

А в лісі, в полі,

в дружнім колі
хороших лісових звірят
всі будуть знати,
як прогнати
злих ворогів зумів Пірат!

Г у с а к

Як славний Півник,
наш мандрівник,
щоб з лихом впоратись страшним,
в путь невідому
рушив з дому
і вірна Курочка за ним!

П і р а т

І як цей Зайчик –
Побігайчик
переборов свій давній страх,
коли дізнався,
що попався,
в лисичу пастку мирний птах!

К у р о ч к а

Хижак зубатий,
ворог клятий
вже не підступиться до нас!

У с і

Бо нас багато!
Брат за брата
стояти будем повсякчас!

П і в н и к

Вже не повірим

хитрим звірам
і в пастку не попадемо!

У с і

А добрим звірам,
друзям щирим
з привітом руки подамо!

Усі побралися за руки й почали танок у веселому колі. Надходить світанок нового дня.

(З а в і с а)